

HET BRANDOFFERALTAAR VAN DE TABERNAKEL (2)

hjms

Geliefde broeders en zusters, in deel 2 van deze studie over het Brandofferaltair wordt duidelijk dat onze onverzoende zonden vreselijke consequenties hebben. Maar wij mogen uit genade geweldige zegeningen genieten, indien die zonden worden verzoend door Jezus' Bloed. Achtereenvolgens zal nu het volgende aan de orde komen:

- Het koper van het Brandofferaltair spreekt van oordeel over de zonde.
- Wat is zonde en wat zijn de gevolgen?
- De mens mag zich met God verzoenen.
- Wat heeft de dood en de Opstanding van Jezus nog méér voor ons bewerkstelligd?

In het laatste deel van deze studie, deel 3, zal ik behandelen wélk lijden het offerdier moest ondergaan, teneinde voor God acceptabel te kunnen zijn als zoenoffer voor de zonden.

- Het offerdier werd geslacht.
- Het offerdier werd gestroopt.
- Het offerdier werd in stukken gedeeld.
- Het offerdier werd volkomen verteerd door het vuur.
- Het proces van dood en Opstanding.

Broeders en zusters, het is uitermate belangrijk dat wij beseffen, waaróm God het nodig achtte om Zijn Zoon Jezus als een plaatsvervangend Offerlam als mens op aarde geboren te laten worden. En om Hem daar uiteindelijk onschuldig in onze plaats voor onze zonden aan het kruishout van Golgotha te laten sterven. God deed dit omdat Hij de mensen zó ontzettend liefhad. Hij zag de afschuwelijke zonden waarin wij verwickeld waren en dat wij onszelf hiervan niet konden verlossen. Hij zag dat wij onontkoombaar afstevenden op het oordeel van een eeuwige dood in de hel. Toen zond Hij in Zijn grote Liefde Zijn Zoon om in onze plaats de straf te dragen en ons te verlossen. Maar Zijn Zoenoffer zou slechts dán acceptabel voor Hem zijn (om Zijn gerechtvaardigde roep om bestraffing van al onze zonden te bevredigen) als Zijn Zoon volstrekt zondeloos op aarde zou wandelen.

In deel 1 van deze studie zagen wij reeds dat het Brandofferaltair een schaduwbeeld is van Jezus' kruishout. We zullen nu weer wat dieper op de geestelijke aspecten van dit altair ingaan.

Het koper van het Brandofferaltair spreekt van oordeel over de zonde

In Lev. 1:4 kunnen we lezen, dat het offerdier werd opgeofferd om de persoon die offerde te verzoenen: *“En hij zal zijn hand op het hoofd des brandoffers leggen, opdat het voor hem aangenaam zij, om hem te verzoenen.”*

Broeders en zusters, met wie moest die persoon (en moeten wij) verzoend worden? Met God! Want elke zonde die wij doen, is allereerst tégen God gericht. En het Woord van God zegt ons dat elke zonde bestraft moet worden en dat het loon voor de zonde de dood is. Het oordeel is Gods rechtvaardige vergelding van de daden, handelingen en werken van ieder mens (Rom. 2:5-9).

Dit oordeel heeft een tweeledig resultaat. Want degenen die volharden in goed doen, ontvangen eeuwig leven (Rom. 2:7 en 10). Degenen die volharden in zonden, ontvangen Gods toorn en verbolgenheid (Rom. 2:8 en 9). Leest u in gelijke zin ook Ezech. 18:10-28 en Rom. 3:23; 6:23.

Dáárom was het Brandofferaltair van koper gemaakt. Want koper (en overigens ook ijzer) wijst ons (in schaduwbeeld) zoals we hierna zullen zien op Gods oordeel over en vergelding van de zonde. We hebben reeds gezien, dat het Brandofferaltair in de Voorhof van het Tabernakelcomplex stond. In de studie [“VOORHOF van de Tabernakel – de”](#), welke u op

deze website kunt vinden, wees ik u er reeds op dat de Voorhof in schaduwbeeld verwijst naar de wettische periode waarin Gods Wet het oordeel uitspreekt over de zonde. De Voorhof is in schaduwbeeld als het ware het gebied, waar men (nog) onder het bereik is van het oordeel en de toorn van God.

“Koper” is in het Hebreeuws “*nechosjet*” (נחשת) dat “*koper of brons*” betekent. Soms wordt “*nechosjet*” (נחשת) ook vertaald met “*vuiligheid (in de zin van ontucht)*”, doch deze betekenis is onzeker.

De geestelijke betekenis van koper in de zin van oordeel over en vergelding van de zonde blijkt onder andere uit Openb. 6:9-11 waar de zielen van de gedode martelaren riefen om oordeel en vergelding vanonder het Brandofferaltaar in de hemel. Oordeel en Brandofferaltaar zijn dus aan elkaar verbonden. Merkt u op dat aan hen de lange witte klederen der rechtvaardigmaking werden gegeven?

Maar leest u bijvoorbeeld ook Deut. 28:15-23. Uit dit schriftgedeelte blijkt duidelijk, dat wanneer wij aan God ongehoorzaam zijn Zijn vloeken ons zullen treffen en dat de hemel uiteindelijk van koper zal worden en de aarde van ijzer. Koper is een hard metaal. De hemel zal voor ons absoluut gesloten blijven en onze gebeden zullen nooit meer tot in de hemel kunnen doordringen. Dat is een vreselijk oordeel. Maar terwijl ijzer verwijst naar oordeel zonder genade, verwijst koper naar oordeel waaraan wé genade is verbonden.

Voor het verhaal van de koperen slang in Num. 21:5-9 geeft u in dit opzicht een helder beeld. In de studie “[OMHEINING van de Tabernakel – de](#)”, welke u ook op deze website kunt vinden, wordt kort op dit verhaal ingegaan. Leest u dit verhaal op pag. 2-3 van deze studie eens. Dan ziet u de vreselijke gevolgen van de zonden. Want het volk Israël werd gebeten door dodelijk giftige slangen. Deze zijn een schaduwbeeld van satan en zijn demonen. Doch Mozes maakte een koperen slang die genezing en redding bracht, indien men hierop blikte.

Laten we eens kijken naar de Hebreeuwse grondteksten om een diepere, geestelijke betekenis te ontdekken. Dan ziet u hoe geweldig minitueus het Woord van God in elkaar zit. Een “*slang*” is in het Hebreeuws “*naachaasj*” (נחש). “*Koper*” is in het Hebreeuws, zoals we reeds zagen, “*nechosjet*” (נחשת). Ziet u al het héél nauwe verband tussen beide woorden “*nechosjet*” en “*naachaasj*”? Ze zijn in het Hebreeuws bijna identiek op één Hebreeuwse letter na, de “*taw*” (ת). De slang (satan) en koper (het oordeel) zijn dus nauw met elkaar verbonden. Maar als we bedenken dat de letter “*taw*” (ת) hier een toevoegsel is, dan zijn de woorden “*koper*” en “*slang*” ook werkelijk identiek, namelijk נחש. Maar toch draait het geestelijk gezien om die toegevoegde letter “*taw*” (ת), want deze letter verwijst ons letterlijk naar het kruis. NB, de Hebreeuwse lettertekens hebben stuk voor stuk óók visuele betekenis. Wanneer we vervolgens de relevante werkwoordsvorm bekijken, dan ontdekken we dat “*naachasj*” (נחש) “*sissen, (in-)fluisteren, waarzeggen*” betekent. En dat is precies wat satan, die oude slang doet. Hij trachtte niet alleen Eva in het paradijs te verleiden. Hij zal niet rusten om ook ons te proberen te verleiden door zijn influisteringen. En als wij dan inderdaad vallen en zondigen, dan worden wij als we niet oppassen geboeid met “*nechoesjtajim*” (נחשתים), dat wil zeggen met “*koperen boeien*” geboeid. Ook in dit woord zit opnieuw het woord “*slang*” opgesloten, d.w.z. “*naachaasj*” (נחש). Satan wil ervoor zorgen, dat wij door de zonden geboeid worden. Want dan staat Gods oordeel voor de deur. Maar God is ook een genadige Vader, want wij mogen iets geweldigs ontdekken. Want zodra de letter “*taw*” (ת), d.w.z. het kruis van Jezus Christus, wordt verbonden aan het goddelijke oordeel over de zonde veroorzaakt door de slang “*naachaasj*” (נחש), dan zal het oordeel uit genade aan ons voorbij gaan. Dan is “*naachaasj*” (נחש) veranderd in koper, “*nechosjet*” (נחשת). Ja, broeders en zusters, het metaal koper wijst ons wéerlijk op het oordeel waaraan Gods genade is verbonden.

Als wij net als de Israëlieten blikken op de koperen slang, die in het Hebreeuws hoe kan het ook anders de bijnaam “*nechoesjtajim*” (נחשתים) heeft, dan zullen wij vergeven en verlost worden. Want de koperen slang wijst op onze Heiland Jezus aan het kruis, Die voor ons het oordeel over onze zonden droeg, opdat wij genade zouden ontvangen.

Joh. 3:14-15 – “*En gelijk Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, also moet de Zoon des mensen verhoogd worden; Opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar*

het eeuwige leven hebbe.”

Hallelujah, wat is onze God toch oneindig goed. Wat is er toch een onuitputtelijke rijkdom in het Woord van God te ontdekken.

Wat is zonde en wat zijn de gevolgen?

Broeders en zusters, nu wij weten dat Gods oordeel en toorn over onze zonden zal komen, is het verstandig om te onderzoeken wát zonde tegen God nu precies inhoudt.

Zonde is in het Hebreeuws “cheet” of “chatta’ah (חַטָּאָה of חַטָּא). Dit woord is afgeleid van het werkwoord “hecheetie” (הִחַטִּי) dat “het doel missen” betekent. Voor alle duidelijkheid, er zijn in het Hebreeuws overigens nog andere woorden voor het missen van een gelegenheid of het missen van een persoon of een ding.

God heeft Zichzelf een geweldig doel gesteld, namelijk onze redding en zaligheid. Alle (al dan niet verkeerde) dingen die wij doen, waardoor wij dat doel uiteindelijk missen, zijn dus zonden. Dat betekent dus ook dat bijv. het uitoefenen van een uit de hand gelopen hobby, waardoor je de noodzakelijke gemeenschap met Jezus voortdurend mist, in Zijn ogen een zonde is. Maar zonde is volgens de bijbel, naast het missen van Gods doel in je leven, óók:

- Overtreding van de Wet van God (1 Joh. 3:4).
- Niet leven naar het licht dat men van God heeft ontvangen (Jac. 4:17).
- Wederspanning en rebellie tegen God (1 Sam. 15:23).
- Alles wat niet uit het geloof in Jezus is (Rom. 14:23).
- Niet geloven in Jezus als de Verlosser der wereld (Joh. 16:9 en 3:18).
- Het Licht van God kennen, maar tóch de duisternis liever hebben (Joh. 3:19).

Broeders en zusters, mensen gaan uiteindelijk naar de hel omdat zij de mogelijkheid om het goede te doen hebben verworpen. Zij overtreden liever Gods Wet om hun eigen wil te doen en om van de zonde te genieten. Jezus’ reddingswerk bestempelen zij doorgaans als onzin. Zij verkiezen liever de duisternis.

Dit is de reden dat het onafwendbaar daarop volgende oordeel niet zonder meer wil zeggen, dat God Zelf hen zal straffen en in de hel zal werpen. Waarschuwt Zijn Woord hen niet steeds dat, wanneer zij de rechte weg kiezen, een eeuwige dood dan het gevolg zal zijn? Terwijl zij het eeuwige leven zullen ontvangen, als zij de smalle weg verkiezen? Gods toorn en oordeel is in wezen het bereiken van het einddoel in hun leven, de eindbestemming van de verkeerde weg die zij zélf hebben verkozen.

Als u van Arnhem naar Groningen wilt rijden, dan moet u de A50 nemen richting het noorden. Kiest u ervoor om op de A50 richting het westen te gaan, dan komt u nooit in Groningen aan. Tenzij iemand halverwege tegen u zegt: “stop!, u gaat verkeerd, u moet omdraaien, want u gaat de verkeerde kant op”. Wanneer u luistert naar dit advies, zult u het goede einddoel bereiken. Wilt u niet luisteren, dan komt u nooit in Groningen terecht, maar ergens in de Randstad. Het bereiken van die verkeerde bestemming is het oordeel en het logische gevolg van uw koppigheid.

Mensen die niet door Jezus gered willen worden, bereiken de verkeerde eindbestemming, namelijk de hel. Dat hebben zij zelf bewerkstelligd. Door Jezus te verwerpen zijn zij al in het oordeel belandt, want hun eindbestemming is de verkeerde bestemming, namelijk het oordeel (Joh. 3:16-19).

Broeders en zusters, indien u grote schulden blijft maken terwijl u maar een klein salaris hebt, wordt uiteindelijk beslist uw huis verkocht. Dat oordeel is onafwendbaar en uw eigen zelf verkozen schuld.

God is een God van Liefde, maar Hij is óók een rechtvaardige God. Zijn gerechtigheid eist daarom genoegdoening voor de zonde. Hij is nu eenmaal niet alléén genadig, maar óók rechtvaardig. Zonden móeten in Gods ogen worden bestraft, omdat het zondigen in de kiem rebellie tegen God inhoudt en altijd uit is op het vernietigen van het goede. Leest u in dit opzicht ook eens de studie “[GERECHTIGHEID EN BARMHARTIGHEID](#)”, te vinden op deze

website. God haat de zonde. Daarom moét Gods oordeel en Gods vloek op de zondestaat van de mensen vallen.

Maar desondanks heeft God de zondaar lief. Ondanks alles brandde Zijn hart toch in liefde voor de zondaar en in Zijn grote barmhartigheid wilde Hij de mensheid een weg van redding aanbieden. God zag dat de mensheid hopeloos verstrikt was in hun afschuwelijke, inktzwarte zonden. Hij zag dat de mensen nooit voor hun eigen zonden zouden kunnen betalen en het onherroepelijke verderf tegemoet gingen. Hij zag dat zonder Zijn ingrijpen de mensheid die Hij zo liefhad voor eeuwig verloren zou gaan.

Toen zond God Zijn Zoon Jezus Christus om in onze plaats het rechtvaardige, goddelijke oordeel over de zonden te dragen. Hij nam ónze zonden en daardoor ónze schuld op Zich en stierf in ónze plaats voor ónze zonden aan het kruishout op Golgotha. Gods volle toorn en vergelding kwam op Hem. En daarom mogen wij nu vrij zijn. Wat een geweldige liefde Gods. Wat een geweldige vreugde mogen wij nu ervaren. Vrij van elke last, zonde, schuld en straf. De zondige mensheid mag nu in vrijheid leven. U mag nu in vrijheid leven. Maar dat kan alléén als u het offer van Jezus Christus in dankbaarheid aanvaardt. En ik roep u toe, neem Zijn offer aan en neem daarmee de eeuwige vrijheid en het eeuwige leven aan. Dat zou u toch óók doen, indien de rechter u de straf zou kwijtschelden, terwijl u net tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld was wegens diefstal?

De vloek der wet, d.w.z. de vloek van God, kwam op Jezus Christus terecht (Deut. 21:23 en Gal. 3:13). Deut. 21:23 – *“Zo zal zijn dood lichaam aan het hout niet overnachten; maar gij zult het zekerlijk ten zelve dage begraven; want een opgehangene is Gode een vloek. Alzo zult gij uw land niet verontreinigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.”*

De letterlijke vertaling uit het Hebreeuws is hier: *“Gods vloek is over de opgehangene”*. Het woordje *“vloek”* is het Hebreeuws *“kelaalah”* (קללה) en betekent *“een volkomen en grondige verwensing, smaad, verafschuwing en verfoeiing”*. Kunt u dit zich voorstellen? Jezus werd door Zijn eigen Vader verafschuwd omdat Hij met onze zonden was beladen? In Gal. 3:13 staat geschreven: *“Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.”*

Waardoor is die vloek eigenlijk ontstaan? Door de zondige menselijke natuur was Gods Wet nodig en was het nodig, dat Hij de mens precies vertelde wat Hij wel of niet zou tolereren. Maar door de werkingen van zijn vlees en van zijn zondige karakter bleek dat de mens niet aan Gods Wetten kon gehoorzamen. Hierdoor was het oordeel over de mens onafwendbaar en had onze zondige natuur als het ware Gods Wet volkomen krachteloos gemaakt (Rom. 8:3). Geen mens is in staat (gebleken) om (ooit) aan de eisen van de wet te voldoen. Daarmee was de Wet dus een vloek geworden voor de mens (Gal. 3:13). Het oordeel stond vast. Daarom moest God Zijn Zoon zenden. Zijn Zoon moest mens worden. Hij moest in het menselijke vlees, dat in principe zondig is, op aarde wandelen en de zonde volkomen overwinnen. Wij, natuurlijke mensen konden dat niet. Alle mensen waren zondaren gebleken (Rom. 3:10-18, 20,23). Wat een Liefde van God. Jezus liep in principe het risico om Zelf te zondigen door slechts éénmaal, terwijl Hij in het vlees op aarde wandelde, niet Gods wil te doen. De duivel wist dit. Daarom ook verzocht hij Jezus, toen Jezus door de Heilige Geest naar de woestijn werd afgezonderd (Luk. 4:1 e.v.). Want één zonde slechts door Jezus begaan, zou het goddelijk raadsplan volkomen hebben getorpedeerd.

Op het einde van Zijn aardse omwandeling, toen Jezus volkomen zondeloos was gebleven, stuurde God Hem naar het kruis om daar voor ons te sterven (1 Petr. 2:22-24). Alleen indien er een volkomen zondeloos en schuldloos plaatsvervangend offer zou worden gebracht, zou de roep van Gods gerechtigheid om wraak voor onze zonden gestild kunnen worden. Jezus ging volkomen vrijwillig voor ons naar het kruis (Hebr. 10:5-9) in gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Jezus gaf Zich vrijwillig over, hoewel Hij wist wat Hem te wachten stond. Luk. 18:31-33 – *“En Hij nam de twaalfen bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar*

Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden. En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan.”

Jezus, het offerlam van God, werd vrijwillig voor ons op het kruishout, op het goddelijke Brandofferaltair, geslacht. Zijn bloed werd uitgestort voor ons. De vloek van God, Zijn Vader, viel op Hem, de geliefde eniggeboren Zoon. De toorn van God de Vader over onze zonden kwam op Zijn Kind, Die van de oudheid af reeds de vreugde van Zijn Vader was geweest (Spr. 8:22-31). God verafschuwde op dat moment die Persoon, die daar met onze zonden was beladen (Jes. 53:1-3) en in onze plaats stierf. En God verborg zelfs Zijn aangezicht voor Jezus. Niet alleen de wereld verachtte Jezus, ook Zijn eigen Vader verachtte Hem op dat moment. Daarom ook moest God de Vader wel Jezus verlaten. Dit was misschien wel de grootste pijn voor God de Vader zowel als voor Jezus. En Hij riep uit: *“Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”*. Leest u Ps. 22:2 en Matt. 27:46). Wat een diepe eenzaamheid moet Jezus hebben ervaren. Omdat de vloek van Zijn Vader op Hem was gevallen.

Het vuur van Gods toorn verteerde Jezus volledig, waardoor aan de eis van Gods Wetten, dat elke zonde moet worden bestraft, werd voldaan. Het volle oordeel over al die vreselijke zonden van de gehele mensheid viel op onze lieve Heer Jezus. Wat een geweldige liefde en genade van God.

Maar daarom ook zal God Jezus uitermate verhogen (Fil. 2:5-11), want omdat God een rechtvaardige God is, wekte Hij Zijn onschuldige Zoon Jezus op uit de dood om Hem te verheerlijken (Joh. 12:28b; 13:32).

Broeders en zusters, het ontzagwekkende offer van Jezus had geweldige gevolgen. Voor Jezus en voor de mensheid. Want het belijden van de zonden en het aannemen van Jezus' offer heeft Gods vergeving tot gevolg. Dan zijn wij vrij van onze zondeschuld en straf. De indirecte gevolgen van onze zonde echter zullen wij moeten dragen. Stel dat u, met betrekking tot uw hiervoor aangehaalde diefstal, voor het Gerechtshof spijt krijgt. En u vraagt om vergeving waarna de rechter u geen straf oplegt. De gevolgen moet u echter wel dragen. U moet de schadevergoeding betalen en het geld teruggeven. U zult de hoon van uw bureu moeten ondergaan. Een ander voorbeeld: Stel dat u door uw zonden met aids wordt besmet. Als u uw zonden belijdt, vergeeft God u en Hij zal u ook verlossen. Maar u bent nog steeds ziek. Tenzij God u geneest door het geloof.

Daarom, broeders en zusters, speelt u niet met de zonden. Want altijd zult u de negatieve gevolgen moeten dragen, ook al heeft God u vergeven. Denkt u maar aan het verhaal over Davids overspel met Bathseba en zijn moord op haar man Uria. David was een man naar Gods hart (Hand. 13:22), maar tóch confronteerde God hem met de gevolgen van zijn zonden. Na zijn berouw vergaf God hem (2 Sam. 12:13), doch de gevolgen van die zonden bleven in stand (2 Sam. 12:9-12). De ene na de andere tragische gebeurtenis trof zijn huis. Eerst ontteerde één van zijn zonen Amnon zijn eigen halfzuster Thamar. Deze groffe zonde had vervolgens een broedermoord tot gevolg (2 Sam. 13). Daarna rebelleerde Absalom tegen zijn vader David, pleegde een staatsgreep, vergreep zich aan de vrouwen van zijn vader, trachtte zijn vader te doden en werd vervolgens zelf omgebracht. En ook de eerste zoon van David en Bathseba moest sterven.

Broeders en zusters, de zonde is vergelijkbaar met een steen die men in het spiegelgladde water van een vijver gooit. Hoewel de steen van de zonde al lang is gezonken, breiden de cirkels zich steeds verder uit. Daarom, stopt u met het zondigen tegen de Heer.

De mens mag zich met God verzoenen

Broeders en zusters, uit genade mogen wij ons met God verzoenen middels Jezus' offer op (het Brandofferaltair van) het kruis. Het woord *“verzoenen”* in Lev. 1:4 komt van de Hebreeuwse stam *“kaafar”* (כַּפַּר), dat *“bedekken, met pek of lijm bestrijken, bepekken”* betekent. *“Kaafar”* wordt gebruikt voor *“het doen van verzoening voor zonden, zuivering,*

goedmaken.” Het betekent ook “*negeren, ontkennen, loochenen*”. De Grote Verzoendag (*Jom Kippoer*) is van “*kaafar*” afgeleid. Het bloed van het offerdier bedekte de zonden van de mensen zodanig, dat God deze niet meer zag. Hij negeerde, ontkende en loochende als het ware de zonden onder het bloed. God zag alleen nog het gestorte bloed. Maar toch kon dit dierenbloed de zonden niet wegnemen. Wat een tegenstelling met het Bloed van Jezus, dat onze zonden volkomen wegneemt en ons schoon wast (Hebr. 10:11; 1 Joh. 3:5; Openb. 1:5b). Als wij in diepe verslagenheid en berouw aan de voet van het kruis komen en onze afschuwelijke zonden belijden en diepe gemeenschap met het Lam van God hebben, Die in onze plaats aan het kruis stierf, dan zal Jezus ons vergeven en ons geheel reinigen van onze zonden. God negeert of ontkent dan onze zonden niet, neen, want ze zijn er niet meer, omdat ze zijn weggewassen.

Het Nederlandse woord “*verzoenen*” bevat het woord “*zoenen, kussen*”. God boog Zich diep en kuste als het ware de zondaren, toen Zijn Zoon voor hen stierf. Het was God Zelf, Die verzoening voor ons deed. Het was Zijn initiatief. Hij heeft ons gezocht, niet wij.

Jezus neemt onze zonden volkomen weg en bekleedt ons met Zijn wonderbare gerechtigheid, waardoor elke belemmering tussen God de Vader en ons wordt weggenomen en een volkomen verzoening tot stand wordt gebracht (Rom. 5:1,9-11). Als God ons nu aanziet, ziet Hij alleen nog de gerechtigheid van Zijn Zoon Jezus.

Rom. 5:1,9-11 – *“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; ..... Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.”*

Laten we ook 2 Cor. 5:17-21 lezen: *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden. En al deze dingen zijn uit God, Die ons met Zichzelfen verzoend heeft door Jezus Christus, en ons de bediening der verzoening gegeven heeft. Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: ‘laat u met God verzoenen. Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.”*

Wij zien een prachtig beeld van de verzoening in de Ark van Noach. Gen. 6:13,14,17,18 – *“Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, Ik zal hen met de aarde verderven. Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken; en gij zult die bepekken (“chaafartaa”) van binnen en van buiten met pek. .... Want Ik, zie, Ik breng een watervloed over de aarde, om alle vlees, waarin een geest des levens is, van onder den hemel te verderven; al wat op de aarde is, zal den geest geven. Maar met u zal Ik Mijn verbond oprichten; en gij zult in de ark gaan, gij, en uw zonen, en uw huisvrouw, en de vrouwen uwer zonen met u.”*

Noach moest de ark van binnen en van buiten volledig bestrijken met pek. Wanneer hij dat niet zou doen, dan zou het oordeelwater de ark binnendringen en zouden hij en zijn gezin ten onder gaan in dit gigantische oordeel van Gods toorn. Het woordje “*bepekken*” komt ook van de stam “*kaafar*” (כָּפַר). Hoe ontsnapte Noach aan het oordeel? Doordat zijn leven volkomen, maar dan ook volkomen, van binnen en van buiten verzoend was met God. Door die verzoening was God met hem in een verbond getreden.

Broeders en zusters, wilt u het spoedig komende oordeel van God ontvluchten? Verzoent u zich dan gehéél, tot in elk aspect van uw leven, met God. Accepteer het kruis en neem Jezus aan. Zijn Bloed is nog véél machtiger dan het bloed van al die offerdieren. Duizenden en

duizenden dieren werden er jaarlijks in Israël geslacht, doch hun bloed bedekte slechts de zonden en reinigde ze niet zodanig dat ze ook volkomen wég waren. Maar Jezus heeft met Zijn offerande al die offers overbodig gemaakt. Met slechts één offerande heeft Jezus een volkomen verzoening tot stand gebracht voor u en voor mij. Hebr. 10:4-11,14,15 – *“Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneme. Daarom, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij het lichaam toebereid; Brandofferen en offer voor de zonde hebben U niet behaagd. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom (in het begin des boeks is van Mij geschreven), om Uw wil te doen, o God! Als Hij te voren gezegd had: Slachtoffer, en offerande, en brandoffers, en offer voor de zonde hebt Gij niet gewild, noch hebben U behaagd (dewelke naar de wet geofferd worden); Toen sprak Hij: Zie, Ik kom, om Uw wil te doen, o God! Hij neemt het eerste weg, om het tweede te stellen. In welken wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied. En een iegelijk priester stond wel alle dagen dienende, en dezelfde slachtofferen dikmaals offerende, die de zonden nimmermeer kunnen wegnemen; ..... Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden. En de Heilige Geest getuigt het ons ook;”*

Geliefde broeders en zusters, u ziet in Hebr. 10:14 Gods plan met uw leven, namelijk Jezus' offer aannemen tot verzoening en instappen in heiligmaking tot volmaking. Dit geweldige plan mogen we in schaduwbeeld ook in de Tabernakel zien.

Maar bedenk, dat u zich ook in elk aspect van uw leven met elkander, uw naasten, moet verzoenen. Want het is onmogelijk om volkomen verzoening met God te bereiken, indien u zich niet met uw naaste wil verzoenen. Leest u eens Matt. 5:23-24 en Luk. 11:4. In 2 Cor. 5:18b en 19b kunt u lezen, dat God aan ons de bediening der verzoening en het woord der verzoening heeft gegeven. Indien wij zelf verzoend zijn met God en Hij gaf ons desondanks het woord en de bediening der verzoening, dan vraagt Hij aan ons om die verzoening ook in onze onderlinge relaties vorm te geven én aan anderen te presenteren. De vorm van het kruis doet ons aan dit aspect denken. De verticale lijn representeert de verzoening tussen God en de mensen, de horizontale lijn representeert de verzoening onder elkaar.

Wat heeft de dood en Opstanding van Jezus nog méér voor ons bewerkstelligd?

Het gestorte Bloed van Jezus heeft vele zegeningen voor ons bewerkstelligd. Welk een grote genade van God. Wat heeft de kruisdood van Jezus en Zijn Opstanding, behalve verzoening, nog méér voor ons bewerkstelligd?

De nu volgende opsomming is zeker niet compleet. Maar tot de voornaamste zegeningen behoren zeker de volgende: Indien wij Zijn offer aannemen, dan worden onze zonden vergeven en worden wij vrij van al onze schuld (Rom. 3:24,25; Ps. 32:1). Het aannemen van Zijn offer betekent ook, dat wij ons bekeren en in het vervolg de zonde nalaten (Matt. 9:13; Mark. 2:17; Luk. 5:32; 15:7; 24:47). Wij hebben ons nu immers “omgekeerd” op onze verkeerde wandel en volgen nu Jezus, onze Heiland en Meester. Wegname van schuld betekent óók, dat wij niet meer worden gestraft (Jes. 53:5). De volle straf, de doodstraf, kwam terecht op Jezus. Wij zijn nu kinderen Gods geworden (Joh. 1:12; Rom. 8:14). God is nu onze Vader. En nu mogen wij voor Hem staan alsof wij nooit hebben gezondigd. Wij zijn nu voor God gerechtvaardigd (Rom. 3:21-26; 4:25; 5:1,9; 2 Cor. 5:21). En dientengevolge hebben wij nu ook vrede met God (Rom. 5:1; Joh. 16:33).

Maar het Bloed van Jezus doet zelfs nog méér voor ons. Het geeft namelijk een algehele vernieuwing in ons leven (2 Cor. 5:17-18), het geeft ons genezing van al onze ziekten van lichamelijke of geestelijke aard (Jes. 53:3-8) en het verschaft ons toegang tot het Allerheiligdom (Hebr. 10:19-22). Over deze laatste belangrijke zegening wil ik iets meer zeggen.

Toegang tot het Allerheiligdom

Broeders en zusters, deze geweldige zegen door het Bloed is ontzagwekkend. Wij, arme en eens diep verloren zondaren, hebben nu toegang gekregen tot de troon van God. Stelt u zich

eens voor! Als Zijn kinderen mogen wij in de heilige sfeer van die fantastische hemel van harmonie, rust, vrede en reinheid komen om tot ónze heilige God, ónze Vader, te naderen. Want toen Jezus voor ons aan het kruis stierf, scheurde het zware gordijn van het Voorhangsel in de Tempel in Jeruzalem doormidden. Vanaf dat moment was de belemmering naar het Allerheiligdom, naar de Arke des Verbonds (die een schaduwbeeld van de Troon van God is) weggenomen. Het kruis (Brandofferaltaar) van Jezus staat daarom direct in verbinding met het Allerheiligdom (Hebr. 10:19-22).

De scheuring van het Voorhangsel heeft voor ons een driedubbele betekenis.

Allereerst betekent het dat de toegang tot Gods troon in het Allerheiligdom nu voor altijd is geopend en nu voor ieder kind van God vrij toegankelijk is (Hebr. 10:19-22).

Ook in schaduwbeeld stond het Brandofferaltaar in verbinding met de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. Dit altaar was voor de Israëlieten daarom zó belangrijk! Want dáár woonde God op het gouden Verzoendeksel tussen de twee cherubs. Dáár was Zijn Troon. De Joodse hogepriester mocht slechts éénmaal per jaar, op de grote Verzoendag, het Allerheiligdom binnengaan om verzoening te doen voor het volk. Wanneer hij dan het bloed der verzoening óp en vóór de Arke des Verbonds had gesprenkeld, dan was het zichtbare teken voor de Israëlieten dat God hun zonden had vergeven, wanneer Gods glorie en heerlijkheid (in het beeld van de wolk van Gods “*Sjechinah*”) verscheen. Dan boog zich het gehele volk in aanbidding voor de aanwezigheid van die grote God, Die ook ónze God is. Dit gebeurde echter slechts éénmaal per jaar (Ex. 30:10; Lev. 16:2,34; Hebr. 9:7). Wat is het dan een geweldige genade, dat door het verlossingswerk van Jezus aan het kruis nu voor ons op elk moment van de dag de toegang tot de troon van God is geopend om met Hem tot verzoening te komen of bij Hem onze beden neer te leggen. Als wij tot Hem komen in de Naam van Jezus, zal Hij ons horen en ontvangen. Wat zijn wij toch uitermate bevoorrecht.

Geliefde broeders en zusters, ik wil graag even ingaan op de *Sjechinah* die zo sterk aanwezig was, dat het gehele volk ter aarde viel om God te aanbidden. Het Hebreeuwse woord “*sjechinah*” (שכינה) betekent eigenlijk “*het wonen*”. Wanneer in het Oude Testament het woord “*heerlijkheid*” wordt gebruikt, is dat in het Hebreeuws meestal “*kavod*” (כבוד) dat “*eer*” betekent. “*Sjechinah*” werd door de Joden in vroegere tijden gebruikt om de Naam van God aan te duiden, omdat naar hun mening Gods heilige Naam Jahweh niet mocht worden gebruikt. Dan duidde men Hem o.a. aan door Zijn wonen. “*Sjechinah*” is afkomstig van de Hebreeuwse werkwoordstam “*sjachan*” (שכח), dat “*wonen, verblijven, tronen, vestigen, rusten*” betekent. Elke keer als in het Oude Testament staat geschreven, dat God Zich een plaats heeft verkozen om aldaar Zijn Naam te vestigen of te doen wonen, wordt “*sjachan*” gebruikt (Deut. 12:11; 14:23; 16:2,6,11; 26:2; Neh. 1:9). Maar óók als Gods heerlijkheid of Gods wolk wordt aangeduid. Dan “*woont*” of “*verblijft*” of “*legt*” Gods heerlijkheid of Gods wolk in hun midden (Ex. 24:16; Num. 9:17). Later werd door de Joden het woord “*sjechinah*” niet slechts meer gebruikt om uitsluitend de Naam van God weer te geven, maar óók om de heerlijkheid die aan Hem toekomt te beschrijven. Zodat toen het woord “*sjechinah*” de genadevolle heerlijkheid van God in Zijn aanwezigheid, in Zijn wonen, betekende. In de moderne Hebreeuwse taal staat “*sjechinah*” nu zelfs voor de Geest van God.

Geliefde broeders en zusters, deze *Sjechinah*, de inwonende heerlijkheid van de Drie-enige God (Zijn inwonen in ons hart) mogen wij nu dagelijks en op elk moment ervaren (Joh. 14:15-23). Dagelijks mogen wij Zijn glorie en heerlijkheid ervaren, als wij aan Zijn voeten komen om Hem te aanbidden en naar Zijn Woord te luisteren. Wat een geweldige genade.

Laten wij ons goed realiseren dat de *Sjechinah*, Gods inwonende heerlijkheid, dé essentie van de studie van de Tabernakel moet zijn. De toespitsing van deze studie is namelijk de studie van de Bruid van het Lam in het schaduwbeeld van de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. En in die toekomstige Bruid van Jezus zal de inwonende heerlijkheid van God permanent aanwezig zijn. Openb. 21:2-3,10-11 – “*En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de*

tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. .... En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God. En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal."

De Tabernakel met al zijn objecten en offerceremonies viel onder het systeem van de Wet, welke aan Mozes ten behoeve van het volk van Israël werd gegeven. En de Wet spreekt altijd van oorzaak en gevolg. *"Doe dit en je zult leven, doe dat en je zult sterven"*. Onder de Wet is er geen vrijheid en geen genade. De Wet dwingt! De Wet eist! Slechts wanneer aan elke voorwaarde en voorgeschreven offerane van de Wet was voldaan, kwam Gods Sjechinah eenmaal per jaar in hun midden.

Maar in schaduwbeeld verwijst de Tabernakel ons naar de genade die door Jezus Christus tot stand is gebracht. Joh. 1:17 – *"Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden."* Jezus eist en dwingt niet. Jezus geeft en smeekt ons slechts tot Hem te komen. Het offer van Jezus dwingt niet, maar geeft ons de kans om uit genade gered te worden, uit genade Hem vrijwillig te dienen en uit genade eens tot de Bruid te mogen behoren. Jezus' offer biedt ons een leven van vrijheid en van voortdurende inwoning van de Drie-enige God in ons hart. Dit alles mogen wij ervaren en genieten, nadat wij van onze zonden zijn verlost en Hem in vrijwilligheid met een dankbaar hart in heiligmaking willen dienen.

Daarom is een waarschuwing nu op z'n plaats!

Het bestuderen van de Tabernakel als schaduwbeeld heeft slechts zin (d.w.z. geestelijk resultaat) als wij bereid zijn om in te stappen in Gods raadsplan van heiligmaking om tot de Bruid te kunnen behoren, zoals uitgebeeld door de Tabernakeldienst. Indien deze bereidheid niet in ons aanwezig is, of indien de heiligmaking in ons leven (door welke oorzaak dan ook) ontbreekt, zal de studie van de Tabernakel ons helaas in een wettisch leven, in plaats van de vrijheid in Christus, brengen. Dan zal ons geestelijk leven een wettisch systeem van oorzaak en gevolg, zonder genade, worden.

Broeders en zusters, we zullen vervolgen met het scheuren van het Voorhangsel toen Jezus aan het kruis stierf. Het scheuren van dit Voorhangsel heeft voor ons ook nog een tweede betekenis. Want het Voorhangsel is een schaduwbeeld van het domein van ons karakter, van ons vlees met al zijn wellusten en begeerten. Ons vlees zal óók moeten scheuren. De bijbel vertelt ons in Hebr. 2:10 en 5:7-8 dat zélf's Gods Zoon Jezus door het lijden gehoorzaamheid moest leren en dat Hij door het lijden geheiligd zou worden.

Hebr. 2:10 – *"Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen."*

Hebr. 5:7-8 – *"Die in de dagen Zijns vleses, gebeden en smekingen tot Dengene, Die Hem uit den dood kon verlossen, met sterke roeping en tranen geofferd hebbende, en verhoord zijnde uit de vreze. Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden."*

Zou het lijden ons dan bespaard blijven? Willen wij tot de onberispelijke, heilige Bruid van Christus behoren, dan moeten wij ook dóór die Voorhang gaan. Dan zal ook ons vlees moeten scheuren, hetgeen alleen kan geschieden via het kruis van Jezus. Dus zal het lijden van Jezus ook ons niet worden bespaard. Fil. 1:29 – *"Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden;"*

Ten derde betekent de scheuring van het Voorhangsel, dat de gehele christelijke godsdienst zónder het kruis van Jezus, zónder de bloedverzoening door Jezus, geen enkele waarde heeft. Ja, broeders en zusters, geen enkele waarde! Veel moderne theologen willen u doen geloven, dat Zijn kruisiging en Zijn Opstanding uit de dood slechts een sprookje is met hooguit symbolische waarde. Maar zo is het niet!

Daarom zei Paulus in 1 Cor. 2:2 – *"Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd."*

De gekruisigde Jezus Christus is de kern en het fundament van het christelijke geloof en alléén deze gekruisigde Jezus is het voorwerp van onze roem en eer. Gal. 1:14 – *“Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.”*

Om dit goed te begrijpen, moeten we nogmaals terugblikken op het Joodse feest van de grote Verzoendag. De Joodse hogepriester mocht zoals reeds gezegd éénmaal per jaar op de grote Verzoendag het Allerheiligdom binnengaan om verzoening te doen voor het volk. Maar ook voor zichzelf, want ook hij was een zondaar. Dan besprenkelde hij het bloed van het offerdier zevenmaal vóór de Arke des Verbonds en zevenmaal óp de Ark, als een symbool voor de allerlaatste noodzakelijke, diepe reinigingen van het menselijk hart, van het menselijke karakter. Deze reinigingen verwijzen naar Jezus' Bloed.

Daarom zal Zijn Bloed steeds in het leven van elk kind van God noodzakelijk blijven. Niet slechts alleen bij zijn bekering, maar voortdurend. Want steeds weer opnieuw zal het kind van God, dat werkelijk in heiligmaking leeft en geestelijk groeit, tot de ontdekking komen dat er nog vele fouten en gebreken in zijn karakter en in zijn leven aanwezig zijn die reiniging behoeven.

Jezus Christus ging als de hemelse Hogepriester, niet met dierenbloed, maar met Zijn eigen Bloed het Allerheiligdom binnen om een eeuwige verlossing tot stand te brengen. (Hebr. 9:11-14). Daar heeft Hij zelfs óók de allerlaatste noodzakelijke reinigingen tot stand gebracht. Zijn Bloed reinigt ons zó volkomen, dat wij strak zonder vlek of rimpel onberispelijk voor Hem mogen staan (Efez. 5:27; Openb. 19:7-8; 21:2,11). Het Bloed van Jezus reinigt onze harten zelfs van een kwaad geweten (Hebr. 9:14).

Maar, broeders en zusters, zónder bloedstorting geschiedt er geen vergeving (Hebr. 9:22b). Deze uitspraak van Paulus heeft een tweeledige betekenis. Het verwijst naar het voor de reiniging en vergeving van onze zonden noodzakelijke gestorte Bloed van Jezus. Maar het verwijst ook naar het hartebloed dat wij zelf moeten storten. D.w.z. het diepe berouw dat wij moeten tonen als wij aan Zijn voeten komen en onze zonden en schuld belijden.

Broeders en zusters, omdat onze hemelse Hogepriester Jezus volkomen zondeloos was, hoefde Hij, toen Hij verzoening deed, niet voor Zijn eigen zonden te pleiten zoals de Joodse hogepriester. Neen, Hij was rein, heilig en schuldloos. Daarom was Zijn offer voor onze zonden ook volkomen acceptabel voor God de Vader. En wat nog meer is, anders dan de Joodse hogepriester heeft onze hemelse Hogepriester diep medelijden met ons en pleit voortdurend voor ons, omdat Hij in alle dingen net als wij verzocht is geweest doch zonder zonde is gebleven (Hebr. 2:17-18 en 4:14-16). Daarom ook bidt Hij dagelijks voor ons. Hebr. 7:24-27 – *“Maar Deze, omdat Hij in der eeuwigheid blijft, heeft een onvergankelijk Priesterschap. Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden. Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozél (d.w.z. “akakos” (Gr.), zonder list of bedrog, vrij van schuld, geen kwaad van anderen vrezend, niemand wantrouwend), onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden; Dien het niet allen dag nodig was, gelijk den hogepriesters, eerst voor zijn eigen zonden slachtofferen op te offeren, daarna, voor de zonden des volks; want dat heeft Hij eenmaal gedaan, als Hij Zichzelven opgeofferd heeft.”*

Geliefde broeders en zusters, overigens moesten alle objecten in het Tabernakelcomplex (en in het Heiligdom) voortdurend met het bloed van het op het Brandofferaltair geofferde dier worden gereinigd (Hebr. 9:22). Dit betekent in geestelijke zin, dat Jezus' Bloed dagelijks en op alle aspecten van ons geestelijke leven van belang blijft. Als wij Jezus ernstig volgen en dienen en in heiligmaking leven, dan zullen wij in geestelijke zin ook veel vertoeven in het Heiligdom bij de gouden Kandelaar (een schaduwbeeld van ons getuigenisleven), het gouden Wierookaltaar (een schaduwbeeld van ons gebeds- en aanbiddingsleven) en de gouden Tafel der Toonbroden (een schaduwbeeld van onze gemeenschap met het Woord van God). Alsdan zullen er beslist veelvuldig tekortkomingen in ons leven aan het licht

komen. Want in een leven van heiligmaking komen wij voortdurend geestelijk oog in oog met onze Heiland te staan. Dan mogen wij vertoeven in en een blik slaan op het Allerheiligdom. En dát zal onze stimulans zijn tot meerdere heiligmaking en reiniging van ons leven. 2 Cor. 3:18 – *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”*

Al onze tekortkomingen en fouten, maar ook de zonden die wij soms, al dan niet bewust, nog begaan, zullen gewassen moeten worden in Jezus' Bloed. Dan zullen wij groeien in heiligmaking tót de volmaking toe, welke wij uit genade mogen ontvangen als wij Hem in levende lijve in het Allerheiligdom van aangezicht tot aangezicht mogen aanschouwen. 1 Joh. 3:2,3 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*

Wat een geweldige genade dat wij uit genade, wanneer wij in heiligmaking wandelen, elke dag meer en meer gereinigd worden tót die dag dat Hij terugkomt om Zijn Gemeente tot Zich te nemen. En dit is alles mogelijk geworden door Jezus' op het Brandofferaltaar vergoten Bloed. Doordat het goddelijke Offerlam Zijn kostbare en reine leven overgaf in de kruisdood om arme, vieze zondaren te redden. Eens waren wij verloren zondaren, maar nu zijn wij geredde en verlost zondaren. En straks mogen wij behoren tot die reine, heilige Bruid van het Lam. Prijst en dankt u toch God voor die onverdiende genade. Amen.